

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XVII. Confirmatio, & extensio litterarum Gregor. XIII. & Urbani VIII. de
Monachis Ordinis S. Benedicti, ad favores Principum, & aliorum pro
assequendis Prælaturis, Dignitatibus, & aliis officiis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

præsentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios eadem præsentes litteras, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Abbreviatorum, seu alicujus eorum, vel aliorum interesse in præmissis pro tempore habentium, desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, ipsas præsentes litteras, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ipsosque modernos, & pro tempore existentes Abbreviatores, & alios, quos eadem litteræ concernent in futurum, præsentium litterarum, & in eis contentorum eorundem commodo, & effectui, pacificè frui, & gaudere, non permittentibus illos, seu eorum quempiam desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri; Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habent. servatis processibus, censuras, & penas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrario-
rum derogatio.

Dat. P. An. r.
die 30. Aug.

§. 6. Non obstant. quod ea quæ præsentibus adversantur supradictis Urbani prædecessoris litteris, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eis concessa sunt non obstant, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

*Nomina Illustrissimorum, & Reverendissimorum
DD. Abbreviatorum sunt quæ sequuntur.*

- R. P. D. Nicolaus Oregius à S. Sophia Decanus
Proregens admissus 7. Decembris 1644.
R. P. D. Joannes Augustinus Vicentinus Reatinus
admissus 20. Januarii 1656.
R. P. D. Ludovicus Arbona Mediolanen. admissus
22. Aprilis 1659.
R. P. D. Petrus Alberinus Romanus S. Consultæ
Ponens admissus 20. Aprilis 1660.
R. P. D. Joannes Bussius Romanus S. Congrega-
tionis Avenionen. votans, & Sac. Congr. Aquarum
Secretarius admissus 11. Aprilis 1661.
R. P. D. Franciscus Filicaja Florentinus admissus
30. Maii 1661.
R. P. D. Joannes Dominicus Thomatus Pedemontanus
admissus 23. Decembris 1665.
R. P. D. Jacobus Lombardus Ferraricus. admissus
29. Decembris 1665.
R. P. D. Felix à S. Petro Romanus Protonotarius
Apostolicus de numero Participantium admissus
28. Junii 1668.
R. P. D. Dominicus Paraccianus Romanus admif-
sus 17. Maii 1670.
R. P. D. Joannes Franciscus Rota Cremonen. ad-
missus 19. Junii 1670.
R. P. D. Joannes Baptista de Silva Mediolanen.
admissus 28. Junii 1670.

XVII.

Confirmatio, & extensio litterarum Gregor. XIII. & Urbani VIII. de Monachis Ordinis S. Benedicti, ad favores Principum, & aliorum pro assequendis Prælaturis, Dignitatibus, & aliis officiis recurrentibus.

Consimilem materiam habes supra in Urbani VIII. Constit. 236. Quoniam & Alexand. VII. Constit. 3. Alias & Constit. 31. Exponi, & Const. 46. hujus Pont.

C L E M E N S P A P A X .

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclésiæ Catholice regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, illa, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ad recedendam, & excludendam à Religiosis viris, quos in humilitatis spiritu Deo servire decet, ambitionem honorum, & dignitatum cupiditatem, piè prudenterque constituta esse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocínio, libenter constabilimus, novisque præsidis, ut ferventur exactius, corroboramus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Dudum si quidem fel. rec. Greg. Papa XIII. Prædecessor noster, per quasdam suas in simili forma Brevis die 17. Aprilis 1574. Expeditas litteras, inter alias omnes, & singulos Monachos Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti, cujuscumque ætatis, gradus, conditionis, præminentie, & literaturæ existentes, & quacumque dignitate præfuentes, qui ad Prælaturas, & alia Officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non exibentium, favores recurrerent, vel etiam pacis, pollicitationibus, aliisque viis, directè, vel indirectè, palam, vel occultè, ad Dignitates, seu officia in Congregatione præfata, obtinenda aspiravissent, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quævisissent, illorumque complices, & fautores ad quascumque Prælaturas, Dignitates, & officia spiritualia, vel temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda, perpetuò inhabiles declaravit, ac obtentis Prælaturis, Dignitatibus, Administrationibus, vel officiis, eo ipso privavit, ac privatos vocem activam, tum passivam, carere decrevit, & declaravit.

§. 2. Et in virtute sanctæ obedientie, ac sub excommunicationis lætæ sententiæ pena, omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini ejusdem Congregationis deputati essent, præcepit, districtèque mandavit, ne aliquos precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium existentium adducti, ad cujusvis generis Prælaturas, Dignitates, officia, Administrationes, & gradus promoverent; Imò promovendorum meritis, & virtutibus tantum inspectis, quod Dei causam agerent, memores essent, quo magis puro, & sincero corde, nulla privata, aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procederent; Decernens electiones, & promotiones ad Monasteria sic literis, aut aliis favoribus Principum, Prælatorum, vel aliorum extra gremium, ut præfertur, existentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus injustè, ac indebitè extortas, nullas, invalidasque esse, & adversus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monasteria, vel Prioratus, aut alia officia se eligi, aut assumi obtinuisent, per ejusdem Congregationis Superiores quancumque procedi, & rei veritate cognita, eos condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse, & debere.

§. 3. Et subinde rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster, per quasdam suas pariter in forma Brevis litteras, die 11. Maii 1638. emanatas, præfatas Gregorii Prædecessoris litteras, toto illarum tenore inserto, cum omnibus, & singulis in eis contentis, Apostolica auctoritate confirmavit, & approbavit, ac quatenus opus esset innovavit. Necnon omnibus, & singulis quoruncumque Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, quomodolibet nuncupatis, tunc & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientie, ac sub excommunica-

tionis

tionis latæ sententiæ poena præcepit, & mandavit, ne ad infantiam, preces, & requisitionem quorumcumque personarum, tam Laicorum, quam Ecclesiasticarum extra gremium dictæ Congregationis consistentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque Sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, quovis dictæ Congregationis Monachos, ad cuiusvis generis Reçtorias, Vicariatus, Administrationes, & Officia quacumque, tam spiritualia, quam temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumerent, eisdemque dictæ Congregationis Monachos, cuiuscumque ætatis, gradus, conditionis, præminentiæ, & litteraturæ existèrent, & quacumque dignitate præfulgerent, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia Officia à Prælati pro tempore Regimini dictæ Congregationis deputatis, assequenda, quam etiam ad Reçtorias, Vicariatus, Administrationes, & alia Officia quacumque tam spiritualia, quam temporalia, à Prælati, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad prædictarum Personarum, Principum, & Prælatorum, de gremio Congregationis præfatæ non existentium, favores, per se, vel interpositam personam, directè, vel indirectè, occultè, vel palam, aut aliàs quomodolibet recurrerent, vel ad Prælaturas, Dignitates, Administrationes, & alia huiusmodi dictæ Congregationis, & Monasteriorum Officia aspiravissent, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere conati fuissent, prædictas excommunicationis latæ sententiæ aliasque inhabilitatis, & privationis penas, in præfatis Gregorii Prædecessoris litteris contra similia perpetrantes communitas eo ipso incurrere, & incurrisse decrevit, & declaravit.

§. 4. Voluitque ipse Urbanus Prædecessor, eadem litteras suas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulis annis publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas, sic archare, ac si legitimè unicuique personaliter intimatæ fuissent, & aliàs prout in præfatis Gregorii, & Urbani Prædecessorum litteris, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 5. Cum autem sicut pro parte Dilectorum filiorum Monachorum præfatæ Congregationis Cæsarenæ. Nobis nuper expositum fuit, licèt præmissa à memoratis Gregorio, & Urbano Prædecessoribus, saluberrimo fuerint constituta, & ordinata consilio; Illa nihilominus quorundam ambitione cæcæque bonorum cupiditate non ita exactè & accuratè, ut par est, in eadem Congregatione ferventur. Hinc est quod Nos considerantes, quod nemo debet sibi assumere honorem nisi vocatus à Deo tamquam Aaron, & proinde pravum hoc ambitionis malum omninò tollere, & à dicta Congregatione penitus excludere cupientes, ut Congregatio ipsa præclara semper humilitatis religiosæ laude floreat, illiusque munera, non mendicatis studiis procurentur, sed à viris, vitæ sanctitate, & virtutibus conspicuis obedienter suscipiantur, & humiliter administrentur, ac dd. Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis; Omnia, & singula præmissa à præfatis Gregorio, & Urbano Prædecessoribus constituta, ordinata, decreta, & declarata, ut præfertur, & quatenus illa concernunt prædictas eorumdem Prædecessorum litteras, auctoritate prædicta, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit in-

novamus, & de novo constituimus, ordinamus, decernimus, & declaramus. Illaque omnia & singula inviolabiliter, & inconcusè in præfata Congregatione perpetuò servari mandamus, & præcipimus.

§. 6. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, easdem præsentibus litteras perpetuis futuris temporibus, bis quolibet anno in Refectorio uniuscuiusque Monasterii dictæ Congregationis nempe proxima post Festum S. Benedicti, & Dominica indem proximè subsequenti post Festum S. Placidi, Ordinis ejusdem S. Benedicti publicè legi, illasque semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ præfati Gregorius, & Urbanus Prædecessores in litteris supradictis respectivè voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Cæterum volumus pariter, ut earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impresis manu Scribæ Capituli Generalis dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ejusdem Congregationis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsi adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9. Septembris 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Statutum in quo declaratur omnes generaliter Montis debitores in forma Cameræ esse obligatos, & tamquam tales ad eidem Monti satisfaciendum teneri.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Æquitatis, & Justitiæ ratio exigit, & plurimæ quæ ex Monte Pietatis de Urbe in publicum assidue proveniunt utilitates suadent, ut illius indemitati quantum cum Domino possumus confulere studeamus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Provisores, & Deputati dicti Montis, quod ex dispositione quarundam fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris nostri bona d. Montis ad favorem illorum, qui pecunias in Banco ipsius Montis deponunt pro restitutione depositorum efficaciter obligata sunt, perinde ac si cum unoquoque Cameralis obligatio intercessisset. Cum autem sicut eadem expositio subjungebatur, interdum eveniat ut Montis prædicti debitores remaneant aliqui privati, ac etiam nonnulla loca pia, æquum verò videatur illos, & illa ad satisfaciendum eidem Monti pari Cameralis obligationis vinculo adstringi: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut ipsi Monti in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si

Bis in anno legi publicè præsentibus jubet.

Contrariis derogat.

Transumptis fidem addit.

Dat. P. An. r. die 9. Sept.

XVIII.

Edita A. D. 1670.

Proœmium.

Causa hujus Const.

Declarat ut in rubr.

quibus

Confirmat prout in rub.